

Vi vil nemlig snart stå med et meget positivt problem: at vi ikke kan finde unge nok til de eksisterende praktikpladser. Derfor er det absurd at blive ved med at bruge flere hundrede millioner kroner årlig på skolepraktik, som alle er enige om ikke er optimal.

Den anden tungtvejende årsag til, at Venstre går imod de to lovforslag, er principielle overvejelser. Vi finder, at skolepraktik dybest set undergraver selve vekseluddannelsesprincippet, som ikke uden grund også internationalt er blevet rost til skyerne. Jeg tror, at netop vores trofasthed over for dette princip er en del af forklaringen på vores gode konkurrenceevne, og derfor har jeg og Venstre hele tiden været dybt skeptiske over for skolepraktikken.

Den samme betænkelighed omfatter også tilskud til lære- og praktikpladser. Lavkonjunkturerne, som vi sidst oplevede fra 1988 til 1993, kan legitimere tilskud i en begrænset tidsperiode, men som tidligere omtalt er situationen forbedret betydeligt, og derfor bør tilskuddet afvikles helt. Hvordan kan vi ellers tackle situationen i næste bølgedal? Vil det så være nødvendigt med et tilskud på 100.000 kr. mod i dag fra 50.000 kr. pr. lærling?

Fra Venstres side er vi naturligvis helt på det rene med, at uanset hvor meget damp der kommer på kedlerne og uanset den demografiske udvikling osv., så eksisterer der stadig væk en lille gruppe af udsatte unge, som har svært ved at få en læreplads. Denne gruppe må ikke svigtes, og derfor har vi i fællesskab med Det Konservative Folkeparti oversendt et forslag til en handlingsplan til ministeren.

Vi er bekendt med, at denne udsatte gruppe er meget sammensat, og at der i det hele taget mangler en undersøgelse om problemets karakter. Vi har derfor foreslået et hurtigt udvalgsarbejde hen over sommeren, som kan afdække problemet og komme med differentierede tilbud, og vi har fra Venstres side allerede meddelt ministeren, at vi efterfølgende vil være positive over for at drøfte mere specifikke tiltag.

Men dette initiativ legitimerer ikke en forlængelse af skolepraktikken. At forlænge skolepraktikken er at gøre de udsatte unge en bjørnetjeneste.

Frank Dahlgaard (KF):

Det Konservative Folkeparti er ikke begejstret for, at alle mulige midlertidige ordninger iværksat under den økonomiske stagnationsperiode efter kartoffelkuren skal forlænges, når vi nu er i

en helt anden positiv situation med hensyn til dansk økonomi og dansk erhvervsliv.

Fra begyndelsen af sidste år satte det økonomiske opsving i gang med et brag, og det ruller af sted i øjeblikket; der er netop i dag kommet nye tal for den voksende ordreindgang til industrien. Det betyder flere arbejdspladser, og det betyder en helt anden og bedre situation for de unge, der skal ud og have job eller have en praktikplads. Så hele forudsætningen for praktikpladsordningen og forliget fra 1982 er ændret og er faldet væk. Og det var jo også, da man lavede det, netop en midlertidig ordning, som udløber ved udgangen af dette år.

Så er det, at man må spørge sig selv, om det er rigtigt, om det er fornuftigt at fortsætte med ordningen. Forslagene her går jo ud på endnu en gang at forlænge den midlertidigt et års tid, mens man undersøger tingene.

Det mener vi ikke i Det Konservative Folkeparti der er behov for, for vi er som sagt i en anden situation, og selv når det nuværende økonomiske opsving klinger af – formentlig i løbet af næste år – så er vi stadig væk i en langt bedre situation. Det er ikke noget med, at vi vender tilbage til den vækstpause og stagnationsperiode, som jo desværre var en nødvendig ting i kølvandet på de ændrede strukturer med hensyn til skattesystemet og med hensyn til at vænne befolkning og erhverv til den lave inflation.

Vi er røget ud af tunnelen, og der er også på længere sigt lys til alle sider. Vi står i en helt anden positiv situation. Og set i det lys er der ikke noget perspektiv i at forlænge denne ordning, heller ikke med et enkelt år.

I de seneste tolv måneder er der indgået op mod 40.000 uddannelsesaftaler, og det er en vækst på et sted mellem 15 og 20 pct. i forhold til året før. Samtidig falder andelen af de unge, og det vil sige, at der også er faldende søgning til praktikpladser. Vi er allerede mange steder i landet i den situation, at der er mangel på elever, så vi er i en ny situation.

Der er det så spørgsmålet, hvad vi skal gøre, for der vil jo nok stadig væk være nogle unge, som har svært ved eller ikke kan få en almindelig praktikplads ude på arbejdsmarkedet. De kan ikke selv finde en plads, og det hjælper ikke, at deres skole gør en stor indsats for at finde en.

Men i Det Konservative Folkeparti tror vi ikke, at vejen frem er at køre videre med det nugældende system; det var gearret til krisepe-